

За істину, добро і мудрість

Наша газета

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка «Червень - 2015»

Шановні випускники!

Вітаю вас зі знаковою подією в житті — завершенням навчання та одержанням спеціальності.

Звертаюся до вас як до випускників, які винесли зі стін коледжу глибокі знання, професійні вміння, честь, гідність та духовність; до колег, які з часом стануть відомими вчителями шкіл та вихователями дитячих садочків, заслуженими працівниками освіти, видатними громадськими діячами; до майбутніх батьків, які створять власні щасливі родини, виховуватимуть дітей на засадах гуманності, закладених викладачами коледжу; до патріотів рідної землі, які у справі проявлять свою любов до України.

Бажаю вам на шляху вдосконалення, звершень та відкриттів не пасувати перед труднощами, виправдати наші сподівання, успішно втілити отримані в коледжі знання у своїй професійній діяльності, бо освіта нації — це запорука розвитку і процвітання держави.

Успіхів вам, блискучої кар'єри, вагомих здобутків та невичерпної енергії!

І.В.Гальченко,
директор Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка

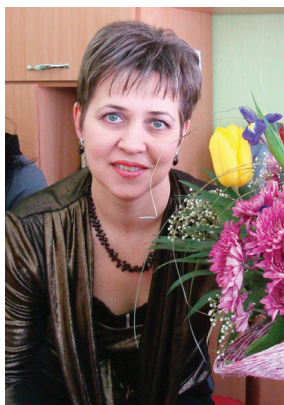

Напутнє слово випускникам

Відділення початкової освіти

У ці останні передвипускні дні всі ми гостро відчуваємо швидкоплинність часу. Класні керівники із захопленням милуються розумними, гарними, упевненими, амбітними, самостійними, творчими молодими людьми, які виросли із учорашніх першокурників.

Любі наші, такі дорослі діти! Ми щиро намагалися підтримувати й оберігати вас, раділи вашим перемогам і сумували над поразками. Ми з радістю відзначали, як з року в рік гартувалися ваші характери, волюві якості, розкривалися організаторські і творчі здібності, як стверджувалися ви у своєму життєвому та професійному виборі. Можливо, деякі наші рішення і вимоги здавалися вам надто жорсткими і не виправданими, але з часом, я впевнена, ви неодмінно зрозумієте нас. Пе-

реконана, що училище створило всі умови для того, щоб ви мали змогу проявити себе в навчанні чи науковій роботі, у спортивній або творчій діяльності, волонтерстві, вожатській справі. А якщо вам поки що це не вдалося — попереду у вас новий життєвий етап, нові можливості та випробування. Тож не спиняйтеся на досягнутому, шукайте застосування своїм здібностям, сміливо йдіть до нових перемог, приймайте виклики, реалізуйте амбітні цілі. Та головне, як вчив нас видатний філософ Г.Сковорода, будьте щасливими людьми! А для щастя потрібно не так багато: здоров'я, любляча родина, улюблена робота, вірні друзі та мирне небо над нашою країною! Щасливої вам долі, дорогі випускники!

Ю.І.Ступак

Відділення дошкільної освіти

2015 рік був багатий на перемоги! Продуктивною була підготовка до регіональної Інтернет-олімпіади з дошкільних дисциплін — і, як результат, II індивідуальне місце Духно Владислави та I командне місце.

Студентка групи В-31 Юлія Лисенко та випускниця групи В-41 Чорнобай Дар'я стали взірцями для шанувальників української мови, що є важливим саме зараз, на підйомі духу патріотизму і любові до рідної мови. Особливо хочеться відзначити неодноразові перемоги на обласному, регіональному та всеукраїнському рівнях Лисенко Юлії, завдяки якій солов'їний спів 5

Усеукраїнської олімпіади линує у нашому навчальному закладі.

Перемога у Всеукраїнському конкурсі МАН у тому навчальному році принесла випускниці відділення дошкільної освіти Карповій Катерині нагороду — стипендію Президента України.

2015 — ювілейний: 55 років відділенню! Особисто для мене це п'ятий випуск на посаді завідувачої! Хочу сказати спасибі матерям, які спонукали дітей до науки, і вчителям, які ділилися своїми знання-

ми. Також дякую студентам за наполегливість і старанність у навчанні. Пам'ятайте: ви потрібні Кременчуку, ви потрібні Україні. Майбутнє нашої держави — це ви.

Від усієї душі бажаю вам, шановні колеги, міцного здоров'я, невичерпної енергії, натхнення в роботі, оптимізму та родинного добробуту! Нехай усі ваші творчі плани втілюються в життя і щодня у стінах коледжу вас зустрічають палаючі очі, щирі посмішки та відкриті серця!

О.Б.Бровата

Відділення фізичного виховання

Із теплими ро-
сами в травні до
нас приходить
свято Остан-
нього дзвоника,
передзвін якого
відкриває перед
вами, шанов-
ні випускники,
безліч доріг та
можливостей.

Немало до-
велось нам пережити за
час вашого перебування
у стінах рідного коледжу:
радість перемог і гіркоту
поразок, подолання пе-
решкод і встановлення
справжніх дружніх сто-
сунків.

Хочу подякувати вам,
шановні колеги, за ті зна-

ння, які ви вміло
передавали сво-
їм вихованцям,
за те, що, незва-
жаючи на обста-
вини і настрої,
були взірцем
толерантності,
досвідченості,
любові до педа-
гогічної справи.

Хочеться подя-
кувати вам, дорогі випус-
кники, за вашу активну
життєву позицію, опти-
мізм, юнацьку мудрість,
якою ви ділилися з нами,
за те, що прислухалися до
наших порад і настанов.

Ще вчора вас називали
«студенти — наше май-
бутнє». А відсьогодні вам,

молодим, самостійно при-
ймати свідомі рішення,
здобувати досвід, будувати
своє щасливе майбутнє.
Головне — будьте чесними
і добрими людьми. Бажа-
ємо вам знайти власну
життєву стежину, стати
гідними громадянами на-
шої держави. Вірте в себе,
будьте небайдужими, за-
взятими та чуйними люди-
ми! Ви є тим поколінням,
яке реально змінить нашу
країну. Не виключено, що
ваша місія — змінити весь
світ. Хай поруч із вами за-
вжди будуть вірні друзі,
досвідчені колеги та мудрі
наставники! Щастя вам і
удачі! У добру путь!

В.В.Бондаренко

Слова вдячності

У переддень випускного
хочемо подякувати нашо-
му завідуючому відділен-
ня — Віталію Володими-
ровичу!

Батько — завідуючий від-
діленням фізичного вихо-
вання,

Окен мудрості і доброти.

Надійний, справедливий,
крокує до мети.

Дороговказ для молодих,
завзятих,

А чи завжди хотілось зро-
зуміть?!

Роботу Вашу ми шануєм
свято,

Енергія від Вас бринить.

Наставник, радник, то-
вариш і друг,

Кожного серцем зігріє на-
вкрут.

Ось він — найкращий ке-
рівник!

Ірина Шульга, Ф-41

Від усього серця хоче-
мо подякувати улюблено-
му відділенню початкової
освіти за те, що саме тут
створено таку атмосферу,
яка:

Спонукає до навчання без
прогулів,

Терпляче виконувати всі
завдання,

Унікальність свою дово-
дити щодня,

Працювати натхненно та
креативно,

А на останок — не забува-
ти про наставників, бо..

Кращі з кращих дають
нам путівку в життя!

Юліє Іванівно! Ми гор-
димось тим, що завдяки
Вашій наполегливості, му-
дрості та терпінню ми до-
сягли нашої спільної мети.

Вікторія Тригуб, У-62

Якщо сказати кілько-
ма словами про завідую-
чу відділення дошкільної
освіти, то вона:

Безмежно любить свою
роботу,

Радіє нашим успіхам,

Окриляє для підкорення
нових вершин,

Все знає про кожного,

Анітрішки не сумніваєть-
ся у своїх помічниках,

Толерантна, тактовна,
ввічлива,

Активна, креативна... і
просто найкраща!

Шановна Олено Бори-
сівно, спасибі Вам за все!
Ми пишаємось тим, що
навчалися в найкращому
Кременчуцькому педа-
гогічному коледжі імені
А.С.Макаренка!

Студентки В-41

Мій перший випуск – моя незабутня У-41

У цьому році я вперше буду випускати групу. Ці 4 роки пройшли дуже швидко, і ось я класний керівник випускної У-41! У моїй групі навчається 27 гарних дівчаток.

Ще на першому курсі мені запам'яталась Аня Головайова, яка дуже імпульсивна, упевнена в собі дівчина, а ще в неї дуже гучний голос, який лякав викладачів. Її повна протилежність — Ірина Сопільняк і Наташа Кас'ян — тихі і спокійні, але надійні товариші. Оля Усік — відмінниця, розумна і цікава дівчина. На неї завжди покладались, коли потрібно було придумати якийсь цікавий сценарій. Особливо запам'ятався театр тіней «Серце вчителя». Дві чудові дівчини-танцівниці Даша Пунтус і Даша Севрук були у складі команди Полтавської області на всеукраїнському шоу «Майданс». Шатрова Анастасія не тільки чудово танцює, але й непогана спортсменка, а її краща подруга Наталя Фільченко наймолодша в

групі, але вона любить дітей і розуміє їх як ніхто. Фефілова Надя спокійна і розсудлива дівчина, чудова староста, яка вміє знайти підхід до кожного. Такі дівчата, як Аліна Малько, Аня Гурець, Марина Любченко і Настя Волошин — запам'яталися мені своєю дружбою, підтримкою один одного. На Віку Григоряк, Оксану Мирінець і Олену Романову я завжди розраховувала, коли потрібно було допомогти із документацією та іншими робочими моментами. Наташа Беркало артистична, дуже вродлива дівчина, яка у нашій групі славиться своїм оптимізмом та веселим настроєм. Юля Кирилець неперевершена і життєрадісна дівчина, любить спілкуватися з друзями, щира і відверта. Юля Пасічна щира, весела, любить працювати з дітьми. А Ва-

силенко Оксана, найвища дівчина у моїй групі, уміє грати у волейбол, і тому вона інколи «заміняла» класного керівника))) А Трофімова Ліза найнижча дівчина у групі, але також полюбляє грати у волейбол, і в неї це непогано виходить. Ще

вона і Олена Курило виступали за жіночий духовий оркестр «Роксолана». Вікторія Александрова, Вікторія Стрижак і Тетяна Тригубенко (Чопенко) чудові подруги. А ще в Тетянки на останньому курсі народився чудовий малюк — хлопчик Богдан. Про Юлю Брегеду і Олену Левченко я можу сказати, що вони добрі, ввічливі і тактовні, гарні подруги.

Тож, дорогі мої випускники, я хочу побажати вам терпіння й наснаги, не забувати приємних спогадів про наш коледж, адже ваш успіх — це і наш успіх!

В.М.Федоренко

Хай ваш шлях буде довгий!

Завжди, коли приходить час випускати групу, хочеться пригадати все найдорожче, що нас об'єднало. Група У-42 за час навчання в педагогічному коледжі залишить по собі добрі спогади на відділенні початкової освіти, адже наші студенти брали участь у кожному заході, де вони займали призові місця та виборювали різні титули. Безумовно, таким високим результатам вони в першу чергу завдячні викладачам, які протягом усього періоду навчання були поряд та вкладали в кожного з них свій досвід, знання, крок за кроком вели по сходинках професійного зростання.

І, як результат, — у групі п'ятеро студентів претендують на диплом із відзнакою: Гром Катерина, Литвин Ліза, Педченко Марина, Чайдак Даша, а Омельченко Ольга разом із дипломом із відзнакою

отримає ще й золоту медаль із атестатом за 11 класів. Литвин Ліза — переможець конкурсу педагогічної майстерності. Це наша гордість! Майже всі дівчата мають дипломи та грамоти за особливі досягнення в культурно-масовій, фізкультурно-спортивній та науковій роботі. А студенти, що здобувають додаткову кваліфікацію «керівник дитячого хореографічного колективу», всі чотири роки були зірками народного хореографічного колективу «Арабеск» і багато разів дарували неповторні враження глядачам не тільки в стінах рідного коледжу, а й за межами міста, країни.

Усе минає.... Проминули студентські роки моїх

вихованців... Група У-42 стоїть на порозі випуску 2015... Уже зовсім скоро вони поповнять лави сучасних педагогів нашої країни. Я впевнена, що ті навчальні заклади, до яких вони прийдуть на робо-

ту, отримають професійних, кваліфікованих та талановитих фахівців! Я щиро заздрю адміністраціям шкіл, де будуть працювати мої випускники! У педагогічному коледжі студентам за роки навчання дали можливість розправити свої крила таланту і підготували до польоту в майбутнє, а мета вже досвідчених педагогічних працівників, із якими їх звезде доля далі, — тільки допомагати летіти та не зламати ці крила! Шлях буде нелегкий, та він довгий і цікавий! Тож, дорога моя групо У-42! Хай щастить! Повертайтеся до рідного педагогічного коледжу на зустріч із валізою добрих справ та хороших результатів, якими ви щороку будете прикрашати свій шлях! Залишайтеся на довгі роки такими, якими ми вас знали і запам'ятали під час вашого навчання! Миру вам у ваших оселях та нашій країні!

А.Г. Солодовникова

Коли я почула, що в моєї групи номер 13, я сприйняла це з радістю. Доля дає нам дивні знаки, якщо хтось у це вірить. Моя група в університеті теж була під номером 13, нас було 13 осіб, і нам найчастіше випадав у розкладі 13 кабінет на 13 поверсі. 13 дійсно магічне число, яке принесло нам удачу, і, сподіваюсь, цього везіння вистачить кожному з нас на довгі-довгі роки. Дійсно, були в нас і моменти відчаю та розчарувань, іноді здавалося, що весь

світ проти нас, але ми мужньо витримали всі випробування. Найбільше я вдячна вам за те, що ви стали справжніми Учителями і — для мене — найкращими Людьми в усьому світі. Багато чого ми з вами вже побажали один одному і ще побажаємо на випускному вечорі. Що ж найголовніше для людини? Мабуть, щастя. Усе, що вам потрібно для щастя,

знаходиться всередині вас. Навчіться це бачити й цінувати. Нехай доля не пестить вас легкими шляхами, а зробить ваше життя яскравим та неповторним. І

колись, у майбутньому, ви також будете проводити в доросле життя своїх випускників, найулюбленіших, найкращих, найрозумніших, най...

М.М.Чумак

Мабуть, почати щось говорити про групу У-43 потрібно з числа 13, адже саме під цим, як усім здається, жахливим числом, ми вперше ступили на поріг Кременчуцького педагогічного училища у 2011 році. Це зараз такі розумні,

сміливі, упевнені в собі студенти колись були як маленькі першокласники. Великі очі, наповнені страхом, але водночас цікавістю побувати за іншим, зворотнім боком парти, стати справжнім учителем. Страх загубитися у стінах «Хогвартсу» і ніжний голос: «У-13, я тут, я на вас чекаю!»... Це була наш класний керівник — Чумак Марина Миколаївна. Ця тенденція на вигляд жінка має у собі стільки запалу і витривалості, що вистачить на всіх студентів нашої неймовірної групи. І зараз, користуючись нагодою, хочеться подякувати нашому найкращому клас-

ному керівнику, побажати тільки злетів у педагогічній діяльності, натхнення та креативу!

Минуло вже 4 роки, і група У-43 дісталася фінішу у складі 21 дівчини і 1 хлопця. Кожен не просто навчався, а прожив життя, я не можу сказа-

ти, що власне, бо ми прожили його всі разом. Були і непорозуміння, і сварки, і образи, але всі ми навчилися прощати. Коли думаю вже про закінчення, на очах з'являються сльози, а у голові — думки... Зовсім скоро кожен із нас обере свій шлях і буде рухатися ним, але все рівно залишаться друзі, спогади, емоції... Особисто я не жалкую ні про що. Радію, що Господь Бог дав мені можливість навчатися в КПУ, що зробив мене саме студенткою групи У-43, найбільш творчої, винахідливої, ДРУЖНОЇ групи!

Група У-43

Мабуть, праві ті, хто говорить, що все в житті буває вперше. Перші кроки, перший клас, перший поцілунок... Говорять, що саме те, що буває вперше, залишається в пам'яті найяскравішим і запам'ятовується на все життя...

Я впевнений, що свою першу, для мене найкращу і найулюбленішу, групу У-44 я не забуду ніколи.

Перший рік роботи класним керівником виявився для мене дійсно цікавим, насиченим, напруженим. Страшно було... У мене з'явилося ще 27 дітей, та всі такі різні! Вони щирі і доброзичливі, і я відразу ж поставився до них, як до рідних.

Пройшов рік. 1 вересня. Я йду до училища з задоволенням. Розумію,

адже кожного з них радий бачити.

Час полетів ще швидше. До мене біжать за порадою, поділитися радістю, враженнями, поскаржитися на когось, висловити образи і розчарування. На душі тепло: довіряють.

І ось останній дзвоник. Сумно. Розумію, що скоро мить розставання... Я точно знаю, що ніколи не забуду вас, моя перша група: благородного, спортивного єдиного хлопця Коваленка Артема; веселу та непередбачувану Базалевську Катю; горду та славну Борець Марину; талановиту та щиру Ванжу Марину; тихеньку і чутливу Галушку Віку; сердеч-

тну та завзяту Клименко Аню; «сплячу» красуню Колісник Юлю; запальну та горду Лашко Юлю; великодушну та позитивну Маліченко Наталю; розсудливу та

чесну Нагай Руслану; добру та делікатну Нестройну Дашу; добросердну та спокійну Романенко Віку; відверту та рішучу Скалозуб Юлю; добропорядну та чесну Шабельник Анжеліку; сором'язливу та чутливу Шелудько Люду.

Окремо хочу подякувати моїм відмінницям: чарівній та тендітній Бабич Юлі; завжди привітній та тактовній Бежинар Каті; розумній, ніжній та енергійній Черкун Людї і, звичайно ж, мудрій, чуйній та вихованій Юраш Йолані.

Хай сьогодні особливо яскраво світять зірки, осяваючи таємничим світлом шлях, на який ви лише ступаєте. Хай буде він рівним і гладким, як стрічки випускників, що зараз на вас. Хай буде ваше життя настільки ж кипучим, як ваші серця, і таким же яскравим, як студентське життя.

Я бажаю вам утілення заповітних бажань і непохитної впевненості в собі. Будьте щасливими!

В.М. Козловський

що скупив. Дивне, сильне хвилювання, трохи схоже на хвилини перед побаченням. Заходжу в групу. Приємно. Я — щасливий,

ну та ввічливу Гаринець Сніжану; мовчазну і спокійну Голінченко Діану; відверту та життєрадісну Гордієнко Машу; ефек-

У-61, У-62

Маючи чималий досвід роботи в загальноосвітній школі та ліцеї, доля підготувала для нас ще одне випробування — класне керівництво в групах відділення початкової освіти. Тому, співставивши всі «за» і «проти», з упевненістю можемо стверджувати, що до нас на навчання прийшли не просто студенти, а молодь, яка свідомо зробила свій вибір — стати учителями!

Аналізуючи події, які сталися в житті наших груп упродовж двох років навчання, хочемо сказати, що було багато проблем, про які зараз вже не варто згадувати. Але, як горіли очі в наших дівчаток, коли вони ділилися досвідом від проведення своїх перших уроків, скільки позитивних

висновків, що спілкування з дітьми приносить нашим студентам величезну насолоду. І це не просто слова, бо майже всі методисти, які готували групи У-61 та У-62 до проходження практики, відзначали високий рівень

вражень отримали наші вихованці під час проходження літньої практики в оздоровчих таборах..., а як багато було розмов після «Перших днів дитини в школі»!

Без сумніву, можна було зробити

підготовки майбутніх учителів. Це дуже важливо, що вони не помилились у виборі своєї професії та впевнено йдуть до своєї мети.

Маємо надію, що ми ще почуємо про наших випускників від адміністрацій навчальних закладів, а ті батьки, які віддадуть їм

на навчання своїх дітей, не пошкодують про свій вибір. Спільними зусиллями наші студенти отримали такий багатий знань, умінь, навичок, який

допоможе досягти вершин на педагогічній ниві!

Д о р о г і наші! Ми дякуємо долі за те, що дала нам можливість спілкуватися з вами! Головне, що у

вас є, — це доброта, порядність, любов до дітей і прагнення самореалізації. Ми два роки безупинно читали вам нотації (бо було за що), але встигли полюбити вас такими, якими ви є. Дуже віримо, що наше почуття взаємне.

**Т.І.Іваненко,
Н.А.Іванова**

Кореспонденти групи У-62 відвідали наш гуртожиток з однією метою: визначити, чи мають студенти, які живуть з батьками або на квартирах, заздрити мешканцям гуртожитку? Пропонуємо вашій увазі матеріали нашого розслідування.

Інтерв'ю з завідувачкою — Оленою Михайлівною

1. Говорять, що гуртожиток — це як одна сім'я. Чи є у вас «сімейні проблеми»?
— У будь-якої сім'ї є як і позитивні моменти, так і негативні, але у нас більше хорошего, тому що всі проблеми в нас вирішуються мирним шляхом.
2. Чи мають «місцеві» студенти заздрити тим, хто живе в гуртожитку. Чи, навпаки, — співчувати?
— Я думаю, що це залежить від самої людини. Якщо вона здатна вчитися в колі людей і є комунікабельною, у неї є час і для навчання, і для відпочинку, то вона зможе жити в гуртожитку.
3. Ваші побажання студентам, що проживають в гуртожитку.
— Щоб вони цінували та примножували те, що мають. Успіхів бажаємо у навчанні. Щоб досягали тієї мети, яку вони перед собою поставили, були цілеспрямованими та дружелюбними.

Інтерв'ю зі студентами

1. Чи мають міські мешканці заздрити вам тому, що ви живете в гуртожитку?
— Я вже 4 рік живу в гуртожитку. Я вважаю, що гуртожиток — це весело, класно, тут багато людей, які готові тобі прийти на допомогу (Бугаєнко Юля, У – 43).
— Також згодна з усіма, бо життя в гуртожитку це незабутні роки. І якби мені запропонували жити на квартирі, то я все одно вибрала б гуртожиток (Іра Петрів, У – 62).
2. Ваші перші враження після того, як ви оселилися в гуртожитку?
— Перше, що я зрозуміла, коли оселилася в гуртожитку, — це те, що мені буде дуже весело. У мене на секції живуть хлопці з відділення фізичного виховання, я з ними познайомилася, і зараз дуже добре спілкуємося. Дівчат на секції небагато, але я їм дуже вдячна, вони були дуже привітними, у всьому мені допомагали, розповіли про те, як потрібно жити в гуртожитку (Чоботарьова Тетяна, У -62).
3. Що ви бажаєте мешканцям гуртожитку?
— Бажаю студентам гуртожитку, щоб вони завжди пам'ятали ці незабутні студентські роки, своїх вихователів, друзів і з вдячністю ставилися до всіх працівників гуртожитку, які створюють затишок та найкращі умови для проживання (Лазоренко Катя, У – 62).

Сьогодні мені хочеться пригадати наше перше знайомство. 30 серпня 2011 року — збори першокурсників. Я дуже добре пам'ятаю той день: «Які ви? Чи знайдемо ми спільну мову?» При цьому я добре розуміла: пройде небагато часу, і ми з вами станемо одним

дружним колективом. Я не помилилася... Ви згуртувалися, зріднилися, стали один одному справжніми друзями, а для мене — рідними дітьми. Я вдячна, що Ви є в моєму житті: одним — за підтримку і допомогу, другим — за приклад, третім — за урок, а деяким — просто за те, що ви поруч. Про кожного з вас можна написати багато теплих слів. Шевченко Микола і Тагакова Вероніка — старости групи і актив групи (Міхеева Ольга, Данильчук Альона, Шульга Ірина, Марченко Вероніка, Андрійчук Євгеній, Гулак Алевтина, Лишко Олег, Плешко Павло) - творчі, ініціативні, цілеспрямовані, організовані в роботі, безвідмовні в допомозі, успішні виконавці всіх доручень. А як не сказати про Олександра Плоского та В'ячеслава Лисенка? Я всі роки милувалася їх майстерністю гри в баскетбол і постійно боролася зі спіз-

неннями на першу пару; Антона Кісіля - здається, що його влаштовує абсолютно все, навіть невдачі в навчанні, але добре серце і людяність мене зачаровували. Радували своєю працелюбністю і розсудливістю Станко Сергій, Сергеев Максим, Микитенко Ігор. Хочу згадати і про інших: Одарюк Валерію — непередбачувану й обізнану, яка вже заховала свої їжачі колючки, навчилася стримано виражати свої емоції; Павлову Анастасію і Каптеля Іллю, які постійно знаходились у своїх ілюзіях і думках, але здібних і неординарних студентів; Колотія Ігоря і Личка Олександра — їх постійні пропуски занять і чудові акторські здібності, які були в нагоді в багатьох виступах; Федоровича Гліба — вдумливого, здібного, але закритого в собі; Погорілу Юлію, Клименко Ангеліну — сумлінних, милих, але трохи невпевнених дівчат; чуйного і чесного Івана Баля, стриманого і терплячого Богдана Олійника, самостійного і комунікабельного Олександра Феценка, урівноваженого й уважного до товаришів Олександра Пилипенка.

Дорогі мої випускники! Від щирого серця вітаю вас з отриманням дипломів! Не буду бажати вам легкого життя без випробувань просто тому, що так не буває. Нехай кожен прожитий день радує вас справдженими надіями і планами.

Ю.С. Прокопенко

Любі мої дівчата! Так уже влаштовано в житті, що хороший час завжди пролітає швидко. Ось так само швидко і пролетів час вашого навчання в коледжі. Здавалося б, ще недавно

ви ступили на поріг навчального закладу, не знаючи, що на вас чекає. Пам'ятаю, як невпевнено, майже крадькома, ви вперше зайшли до навчального кабінету. Такі маленькі, скромні, гарні. А далі було студентське

життя, повне радісних вражень і дрібних прикростей, і ось тепер — випуск. Протягом навчання в коледжі ви зробили багато хороших справ. Приносили нашому закладу перемоги на конкурсах та олімпіадах, були незмінними ведучими урочистостей та свят, прикладом у навчанні для інших. Кожен із вас — це унікальна, неповторна особистість. Кожен із вас здатний відстояти свою думку і витримати будь-які випробування для досягнення успіху.

Сьогодні ви перегортаєте сторінку нового життя. І скільки не пройшло б років, де б ви не жили, у вас сильніше заб'ється серце, коли ви згадуватимете наш коледж, своїх викладачів, які доклали всіх зусиль для того, щоб ви змогли отримати диплом кваліфікованого педагогічного працівника. Нехай студентське життя в нашому коледжі залишиться для вас лише хорошими спогадами. Не зупиняйтеся на досягнутому! Сміливо рушайте вперед! Радості, ніжності, любові, квітів, сонця, світла і добра! Я пишаюся вами!

О.А.Богомаз

Дякуємо долі!

Особливо хочеться подякувати нашій справді «класній» матусі — Богомаз Ользі Анатоліївні... Людині, яка весь цей час була з нами поруч: раділа нашим успіхам, пере-

лішими, відвертими дівчатками групи В-41. Мої любі, разом із вами було пройдено всі випробування долі й труднощі, зроблено перші кроки в доросле життя. Я вас дуже люблю!

Дякую за те, що навчили літати!

**Катерина Карпова,
лауреат стипендії
Президента України**

ймалася нашими невдачами, підтримувала нас у всіх починаннях, простелила знаннями наш шлях у світле педагогічне майбутнє. Ви назавжди залишитесь у наших серцях!

Я вдячна долі за те, що звела мене з найкращими, найсвіт-

Удачі хай дарує вам життя

Студентство — це значний період у житті людини. Протягом двох років ми разом працювали, раділи, сумували, адже це наше життя. Було все: і пропущені заняття, і невивчені уроки, і поразки, і перемоги...

Хочеться сподіватися, що в стінах нашого закладу ви стали дорослішими й мудрішими, доброзичливими і людськими, а найголовніше — відповідальними перед собою, перед людьми, перед Майбутнім.

Я вдячна долі, що звела

мене з ненапористо — ви-
могливими та відповідаль-
ними Овдієнко Світланою
та Білоус Тетяною, на-
дійною помічницею Пе-
тряхіною Вікторією, ха-
зяйновитими Довганенко
Юлією та Костенко Тетя-
ною, добрими і щирими
Лещенко Антоніною та
Петришинець Жанною,
спокійними, добropоряд-
ними Чайковською Альо-
ною та Єлісєєвою Тетя-
ною, задумливою Закалою
Лілією, урівноваженою та
розсудливою Пономарен-
ко Аліною, творчою Ка-
пітоною Анастасією,

безпосередньою Сморка-
ловою Дариною. Ось вона
— моя група В-61.

Бажаю вам, любі мої
випускники, щасливої
життєвої дороги, вірних
друзів, справжнього пал-
кого кохання. Хай життя
приносить вам радість і
задоволення. Залишайте-
ся добрими, обізнаними,
допитливими, а головне,
будьте справжніми люди-
ми. Хай усі ваші бажання
здійсняться. Хай завжди
йдуть поруч щастя та до-
бро, хай сонце дарує вам
сіяння і тепло.

А.М. Перетяцько

Студентське життя приносить багато радості. Мабуть, кожна з нас мріяла стати студентом: не спати до ранку, жити в гуртожитку, складати сесію. І завдяки педагогічному коледжу наші маленькі мрії здійснились.

У 2013 році першого вересня ми групою В-51 переступили поріг тоді ще Кременчуцького педагогічного училища імені А. С. Макаренка. Той рік ми були ще маленькими, розгубленими дівчатами. Не знали, коли закінчуються та починаються пари і де яку аудиторію шукати.

Та час минав швидко. Ми вчилися, інколи прогулювали. Жили в гуртожитку

й за ніч готувалися до іспиту. Кричали через вікна всім знайомі слова: «Халява прийди!»

Тепер за два роки ми вже стали випускною групою В-61. Вона стала дружною та сильнішою. Завдяки коледжу ми стали дорослішими та вже не такими, якими були в перший день у стінах цього закладу. Ми змінилися, стали досвідченими, розумними дівчатами.

Дякуємо коледжу за незабутні 2 роки навчання, вони справді були для нас найкращими!

**З повагою,
група В-61**

Улюблені мої дівчата! Як швидко пролетіли роки. Здається, ще вчора ви стояли на цьому самому місці біля батьків, не знаючи, що ж вам робити далі. Начебто часу пройшло так мало, адже він пролетів, немов одна мить. Ви вже не ті діти, ви дорослі люди, попереду у яких нове, але таке цікаве життя.

Ви завершили поки тільки один виток, у якому вам допомагали батьки та викладачі, і я, ваш класний керівник. У цих стінах вам відкрили необхідне джерело знань, ви навчилися розуміти себе та свій внутрішній світ, відстоювати свою

точку зору і принципові переконання.

Це той первісний капітал, який покликаний стати вам надійною опорою в боротьбі з майбутніми життєвими негараздами і випробуваннями.

Попереду багато нових і цікавих доріг, вибрати і пройти які потрібно вже самостійно. Кожна з цих стежок лише тоді приведе до успіху, коли ви дійсно захочете цього, досягнувши найвищого ступеня майстерності в тій справі, яка вам подо-

бається.

Легкого життя без випробувань не буває. Але нехай ваш перший крок буде вдалим, бо саме від нього залежить так багато! Нехай кожен прожитий день радує вас утіленими

бажаннями, позитивними емоціями і такими необхідними досягненнями.

Що б не сталося, упевнено крокуйте до чітко поставленої мети — і тоді у вас обов'язково все вийде!

В.В. Приступ

Вдячні викладачам

Усі ми такі різні, але йдемо до однієї мети. І сумно, і радісно нам: сумно тому, що ми прощаємося зі студентським життям, улюбленими викладачами, а радісно, бо ми стали дорослими й отримали омріяну професію вихователя.

Тому дозвольте нам висловити щире подяку класному керівнику, викладачам, адміністрації

коледжу за турботу, велику допомогу у важливий для нас час. Спасибі, що завжди були поруч із нами, підтримували, вселяли віру. Ми щиро вдячні викладачам за той багаж

знань, який ми отримали від вас.

Бажаємо вам, щоб мрії збувалися, а творчі здобутки на освітянській ниві примножувалися.

Студенти групи В-62

V Всеукраїнська олімпіада відбулася!

Збереження й відродження культурної спадщини України та мови, яка є генетичним кодом народу, — запорука процвітання нашої країни. Усі небайдужі українці вболівають сьогодні за розвиток і плекання рідної мови, але найбільше, мабуть, ця турбота лягає на плечі освітян, зокрема українських філологів, які прищеплюють любов до рідного слова молоді — майбутньому України.

V Всеукраїнська олімпіада відбулася 1-3 квітня 2015р. на базі Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка, бо у 2014 р. студентка відділення дошкільної освіти Лисенко Юлія (викладач Прокопов Д.Ю.) стала переможцем IV Всеукраїнської олімпіади. А цього року студентка відділення початкової освіти групи У-21 Барабаш Юлія, (викладач Александрова Т.В.) виборола почесне

2-ге місце!

На п'яту, ювілейну, олімпіаду приїхали 35 переможців обласних олімпіад педагогічних та технічних коледжів з усієї України, викладачі, члени всеукраїнського організаційного комітету олім-

піади, представники Міністерства освіти і науки України. Організаційний комітет коледжу в складі Гальченка І.В., Деньги Н.М., Крупіної А.В., Ладягіної В.П., Прокопова Д.Ю., Шаповал О.Г., Козловської Н.В., Матюхи Ю.О. доклав багато зусиль для успішного проведення заходу. В урочистостях олімпіади взяли участь колективи художньої самодіяльності: народний колектив «Арабеск», солістки вокальної студії «Апрель», народний джазовий гурт «Роксібенд», народний дівочий духовий оркестр «Роксолана», ансамбль спортивно-

бального танцю «Сузір'я».

Учасників олімпіади було ознайомлено з історичними пам'ятками Кременчука, проведено екскурсії на кондитерську фабрику «Roshen» та подорож Гоголівськими місцями. Завдяки ентузіазму і творчості викладача коледжу Шаповал О.Г. та її команди вожатих відбулася розважальна програма.

У своїх відгуках про олімпіаду студенти підкреслювали оригінальність та неповторність саме такого проведення дозвілля, ділилися незабутніми враженнями про участь у цікавих заходах, щиро дякували команді вожатих НОК «Ерудит». Непомітно промайнув час конкурсних випробувань — і V Всеукраїнська ювілейна олімпіада відійшла в історію. Та спогади ще довго зігриватимуть серця всіх, хто мав прекрасну можливість бути причетним до формування філологічної еліти України.

В.Ладягіна, голова ПЦК української філології

Наукова робота студентів

Участь нашого коледжу в науково-практичних конференціях є позитивним досвідом наукової роботи як викладачів предметно-циклової комісії іноземної філології, так і студентів закладу.

У травні 2014 року наші

студентки (Омельченко Ольга та Валуйська Наталія) узяли участь у науково-практичній конференції «Актуальні проблеми сьогодення у професійній діяльності» для студентів міст Кременчука та Комсомольська. У березні

2015 року подібний захід було проведено на базі нашого навчального закладу. Понад 15 технікумів та коледжів Полтавської області представили своїх талановитих студентів. З доповідями виступили студентки Омельченко Ольга (У-42) та Лисенко Юлія (В-31), які презентували власні доробки на якісно вищому рівні.

Такі конференції посилюють інтеграцію науки і практики, забезпечують взаємне збагачення досвіду роботи з формування інформаційного простору.

Ю.В. Омельченко

Навчаючи, вчимося

Канікулярна англомовна школа Stellar English School (SES) — це унікальний для України досвід тісної співпраці з волонтерами Корпусу Миру. З учасниками тренінгів працюють викладачі (Мороз О.М., Турченко І.С., Навроцька М.М., Омельченко Ю.В.), студенти груп спеціалізації та волонтери Корпусу Миру в Україні.

Гордістю команди SES є понад 14 сесій, гарний набір на канікулярні сесії й відгуки про роботу. Для тих же, хто починав як учасник тренінгів, а потім продовжив роботу у школі як представник команди організаторів «А-TEAM»

протягом 4 років навчання в коледжі, школа стала відправною точкою отримання знань та збагачення досвіду володіння англійською мовою та методикою навчання.

— Щоразу SES приносить багато користі не лише для тих, хто прагне покращити свою англійську, а й для нас — майбутніх педагогів. Працюючи в англомовній школі, ми вчимося володіти аудиторією, звикаємо постійно говорити англійською, знаходимо нові шляхи реалізації наших ідей (Чайдак Дар'я).

— Шкода, що для деякого зі студентів це буде остання сесія. Нам усім

не вистачатиме метушливих приготувань, жартів, кумедних відео та фото... Позитивний заряд енергії та теоретичні знання і досвід, які отримали тут, допоможуть у житті та залишаться милими серцю спогадами (Головйова Анна).

Отже, канікулярна англомовна школа Stellar English School (SES) — це не просто місце, де потрібно постійно сидіти з партою, слухати пояснення та виконувати нудні вправи. Перш за все, це — родина, яка ділиться з усіма охочими своїм досвідом, знаннями, ідеями та гарним настроєм.

О.Омельченко, У-42

Наші таланти

Хочу висловити величезну подяку педагогічному колективу рідного коледжу, класному керівникові — Солодовниковій Л.Г., улюбленій групі У-42 та всім учасникам народного хореографічного колективу «Арабеск» за підтримку, увагу та всебічну допомогу за час навчання та творчої діяльності. Завдяки вам я стала вих перемог! переможницею конкурсу «Педагогічна

майстерність» серед груп відділення початкової освіти. Я горджуся тим, що навчалась у групі, яка виборола почесне звання «Краща випускна група», бо попри таке активне та творче життя ми старанно і наполегливо навчалися. Бажаю всім випускникам здійснення планів та но-

Єлизавета Литвин, У-42

Музика... Вона об'єднує людей. Не так давно моє життя теж змінилося завдяки їй, бо майже рік я граю в дівочому народному духовому оркестрі «Роксолана».

Одним з найяскравіших моментів став маршпарад у Полтаві. Це дійсно щось неймовірне! Це те, від

чого захоплює подих, але в той момент, коли ти дізнаєшся про нашу перемогу, на душі стає неймовірно легко, бо

все, заради чого ми так наполегливо працювали, не було даремним. Проте необхідно зауважити, що без таких творчих і дбайли-

вих керівників, як Квітка В.Ф. та Квітка Н.М., наш оркестр не мав би такого успіху.

Однією з найважливіших складових нашого оркестру є випускники: Олена Курило та Єлизавета Трофімова (У-41), Тетяна Оверченко, Ілона Тараненко, Катерина Терещенко

ше боротися з усіма труднощами. Саме такі дівчата живуть оркестром, є прикладом для наслідування, адже за цей час вони показали, як необхідно любити свою справу. Дуже шкода, що їм доводиться залишати оркестр. Проте ми будемо пам'ятати наших наставниць і докладемо всіх

(У-42), Наталія Маліченко (У-44) та Дарія Пугачова (У-61). Завдяки знанням, креативності та підтримці четвертого курсу нам лег-

зусиль, аби стати хоч трішки схожими на тих, хто є окрасою нашої улюбленої «Роксолани».

Жанна Кучеренко, У-13

«Наша газета»

Щомісячна газета

Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка

Редактор: Іваненко Т.І.

Літературний редактор: Савченко Т.О.

Комп'ютерна верстка, дизайн: Іванова А.О.

Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.

Редакція не завжди поділяє точку зору автора.

Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано

у Фізична особа-підприємець
Василенко М.М.

(вул. Перемоги, 34)

тир. 300 прим., зам № 1045.

Адреса коледжу:

39623, м.Кременчук,

вул. Л.Чайкіної, 33.

Тел.: (05366) 5-33-01

E-mail:

Gazeta.razom@yandex.ua

Наш сайт: pu.org.ua